

N:o 35.

Af herr **O. N. Olsson** i Heden, om *ändring i gällande bestämmelser rörande skyldigheten att deltaga i byggnad och underhåll af kyrka m. m.*

Ehuru mina motioner i Andra Kammaren n:o 128 om byggnad och underhåll af kyrka med hvad därtill hörer så ock af särskild sockenstufva, n:o 129 angående skyldighet att deltaga i kostnaden för byggnad och underhåll af prästgård samt n:o 130 angående skyldighet att deltaga i kostnaden för byggnad och underhåll af tingshus och häradsfängelse, vid sistlidna årets riksdag icke vunno bifall, så tillåter jag mig likväl upptaga desamma jämväl i år till Riksdagens förnyade pröfning, då jag är lifligt öfvertygad om dess berättigande och rättvisa; och då grunderna för ifrågavarande byggnaders uppförande och underhåll äro lika, så tillåter jag mig för dessa tre särskilda motioner åberopa samma motivering.

Som bekant blefvo motionerna af förra årets lagutskott gemensamt behandlade och tillstyrkta af utskottet. Andra Kammaren godkände enhälligt utskottets hemställan. Däremot blef denna af Första Kammaren afslagen, på yrkande af utskottets herr ordförande. Af motiveringen för afslagsyrkandet framgår, att motståndet åberopade sig på dels formella och dels reella skäl. Gent emot de starka skäl, som upprepade gånger anförts för den påyrkade lagändringen, förefalla de, hvilka förra året anfördes, såsom tämligen sökta. Från formell synpunkt framhölls, att sista ändringen af här ifrågavarande lagar tillkommit genom öfverenskommelse, hvadan man väntat att lugn skulle någon längre tid fått råda beträffande dessa lagändringar. Detta argument lär svårligen kunna godkännas af den, som icke känner sig bunden af någon sådan öfverenskommelse, i fall sådan existerat i den form att den kunnat gifvas karaktär af bindande ens för dem som då sutto i lagutskottet.

Detta lärer sålunda icke få hindra ett förnyadt sträfvande att söka bringa den så länge erkända reformen till ett fullständigt genomförande. Något lugn lärer alltså icke vara att motse förr än steget tagits fullt ut, i öfverensstämmelse med de uttalanden, som gjordes af 1882 års skattekommitté, och lärer detta nu efter 23 års förlopp icke kunna anses för tidigt, helst de skäl som då anfördes allt mera vunnit i styrka. Från saklig synpunkt åberopades, hurusom fastighet och kapital skulle hafva olika starka intressen beträffande ifrågavarande byggnader, hvilket skulle motivera det berättigade uti ett fortsatt bibehållande af olika grunder för deras uppförande och underhåll. Några sådana intressen hos själfva valutorna lärer svårligen kunna spåras. Bestridas kan nog icke, åtminstone ej på goda grunder, att ju alla samhällsklasser, de må nu representera hvilka intressen eller yrken som helst, hafva lika behof och gagn af de institutioner för hvilka ifrågavarande byggnader äro afsedda; och erkännes detta faktum, så lärer man knappast längre kunna tala om den döda materiella valutans intressen, den må nu förefinnas uti fastighet, rörligt kapital eller andra valutor. Icke torde man med fog kunna längre påstå, att ej de intressen, som äro baserade på kapitalet, hafva mindre fördel utaf och taga dessa byggnader mindre i anspråk än de, hvilka representera jordbruket. Vid en sådan jämförelse skall man snarare komma till motsatt resultat. Likaså, vid jämförelse af de olika valutornas kontributionsskyldighet, skall man finna, att under det deras arbete, som representera kapitalet, har fördelen att beskattas i enlighet med sin verkliga inkomst, så måste fastighetsägaren utgöra sin skattskyldighet efter fastighetens värde, oafsedt om han drabbas af missväxt eller andra hemsökelser eller om han verkligen äger större eller mindre del af sin fastighet; och icke lärer väl heller detta kunna försvara den ståndpunkten att fastighet skall bidraga dubbelt mot andra beskattningsföremål till de byggnader, som här äro i fråga.

På grund af det anförda tillåter jag mig hemställa, det Riksdagen måtte för sin del besluta att antaga följande:

L a g

angående byggnad och underhåll af kyrka med hvad därtill hörer så ock af särskild sockenstufva.

Med upphäfvande af hvad hittills varit stadgadt förordnas som följer:

Kyrka med klockstapel, kyrkomur och annat som till kyrka hörer så ock sockenstufva skola, där icke annorlunda är särskildt förordnadt, uppehållas och byg-

gas på deras kostnad, hvilka inom församlingen erlägga kommunalutskylder efter åsatt fyrktal; dock vare de, hvilka äga åtnjuta de genom prästerskapets privilegier förunnade förmåner, ej skyldiga att i denna kostnad deltaga i vidsträcktare mån än som med samma privilegier må vara förenligt.

Stockholm den 26 januari 1905.

Oscar N. Olsson
från Göteborgs och Bohus län.

I motionen instämma:

A. Magnusson. *J. Johanson.* *Joh. Larsson,* *Herman Andersson.*
fr. Presstorp.

N:o 36.

Af herr **O. N. Olsson** i Heden, om ändring i gällande bestämmelser rörande skyldigheten att deltaga i byggnad och underhåll af prästgård.

Under åberopande af motiveringen till min motion om ändring af lagen angående byggnad och underhåll af kyrka m. m. hemställer jag härmed vördsamt,

det Riksdagen behagade för sin del besluta att antaga följande

Lag

angående skyldighet att deltaga i kostnaden för byggnad och underhåll af prästgård.